

Sygn. akt IV U 1530/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Kurowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Olsztynie

sprawy E. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania E. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 15 lipca 2015 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e

/-/ SSO B. Kurowska

TRANSKRYPCJA UZASADNIENIA WYROKU

Sygn. akt IV U 1530/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z 15 lipca 2015 roku odmówił E. Ż. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Od powyższej decyzji ubezpieczona złożyła odwołanie. W uzasadnieniu szeroko opisała swoje schorzenia i wskazała, że z powodu wielu chorób, które utrudniają jej życie, nie może pracować. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że zarówno lekarz orzecznik ZUS w orzeczeniu z 26 maja 2015 roku, jak i komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wydanym orzeczeniu z 6 lipca 2015 roku, nie uznali ubezpieczonej za osobę niezdolną do pracy i w związku z tym nie przysługuje jej prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona E. Ż. urodziła się (...). W dnia 7 kwietnia 2010 roku złożyła pierwszy wniosek o prawo do renty. I w wyniku rozpoznania tego wniosku organ rentowy, decyzją z 24 maja 2010 roku, przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 10 maja 2010 roku, to jest od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego, do dnia 30 kwietnia 2015. Wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ubezpieczona złożyła 28 kwietnia 2015 roku. I zaskarżoną decyzję organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do renty, podnosząc, że zarówno lekarz orzecznik, jak i komisja, nie uznali skarżącej za osobę

niezdolną do pracy. Dowodem na te okoliczności są akta emerytalne organu rentowego i dokumentacja orzeczniczolekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującej. Wymagała ona wiadomości specjalnych. Celem wyjaśnienia tej kwestii i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu chorób, które zgłaszała skarżąca, oraz wskazanych w zaświadczeniach o jej stanie zdrowia dla celów rentowych. Biegli lekarze - okulista, onkolog, reumatolog, psychiatra, laryngolog i ponownie psychiatra - w wydanych opiniach, po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską i zbadaniu ubezpieczonej, uznali, że skarżąca jest osobą zdolną do pracy. Biegli okulista i reumatolog we wspólnej opinii wskazali, że wnioskodawczyni cierpi na astygmatyzm krótkowzroczny obu oczu, zwyrodnieniowe, obwodowe siatkówek obu oczu, wskazali również na wczesny okres choroby zwyrodnieniowej stawów, stan po operacji wola guzowatego tarczycy i stan po mastektomii prawostronnej. I, po rozpoznaniu chorób, stwierdzili, że wnioskodawczyni jest zdolna do pracy. W uzasadnieniu podkreślili, że choroba zwyrodnieniowa stawów jest we wczesnym okresie i nie ogranicza ich ruchomości. Ponadto w odpowiednich szklach korekcyjnych wada wzroku jest wyrównana do prawidłowej ostrości widzenia w oddali i do bliży, z niewielkim tylko niedowidzeniem do dali w lewym oku. Zmiany zwyrodnieniowe siatkówek są na dalekim obwodzie, są zabezpieczone laserowo i nie obniżają ostrości widzenia. W ocenie reumatologa i okulisty wnioskodawczyni jest zdolna do pracy. Biegła lekarz onkolog natomiast w swojej opinii, również po analizie dokumentacji medycznej, i po zbadaniu wnioskodawczyni, rozpoznała raka zrazikowatego piersi prawej, stan po chemioterapii, stan po hormonoterapii, rozpoznała zaburzenia adaptacyjne, astygmatyzm krótkowzroczny obu oczu, stan po strumektomii, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa i uznała również, że wnioskodawczyni jest osobą zdolną do pracy. W uzasadnieniu podkreśliła, że obecny stan chorej nie wykazuje wznowy miejscowej czy uogólnionej. Pacjentka pozostaje pod opieką onkologiczną, zakończyła leczenie onkologiczne. Stan ogólny chorej dobry. Pacjentka ma niewielki obrzęk kończyny górnej po prawej stronie, który nie stanowi istotnego problemu klinicznego. Wskazana jest stała rehabilitacja chorej pod postacią ćwiczeń oraz masażu. Oddzielnym aspektem, co podkreśliła biegła onkolog, jest reakcja chorej i zaburzenia adaptacyjne związane z chorobą nowotworową, ale o tym, jak wskazała biegła, winien się wypowiedzieć psychiatra. Biorąc powyższe pod uwagę, biegła uznała, że wnioskodawczyni jest osobą zdolną do pracy. Biegły psychiatra natomiast, również po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, po osobistym zbadaniu ubezpieczonej, rozpoznał u wymienionej zaburzenia depresyjno-lękowe mieszane i nie stwierdził psychiatrycznych przesłanek do uznania E. Ż. za osobę niezdolną do pracy po 30 kwietnia 2015 roku. Biegły uznał, że te zaburzenia mają charakter reaktywny, są odpowiedzią na trudności w związku z utratą pracy, przebytą chorobą onkologiczną, jednakże te zaburzenia nie sprawiają, że opiniowana jest osobą niezdolną do pracy, by w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. W związku z tym, że na rozprawie pełnomocnik wnioskodawczyni złożył zastrzeżenia do opinii psychiatry i złożył wniosek o powołanie lekarza laryngologa, podnosząc, że w odwołaniu również ubezpieczona powoływała się na swoje schorzenia laryngologiczne, Sąd właśnie na rozprawie dopuścił dowód z opinii z drugiego zespołu biegłych z laryngologa i ponownie lekarza psychiatry. Również Ci biegli, biegły laryngolog i biegły psychiatra, po zbadaniu wnioskodawczyni, po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, obaj biegli ponownie uznali..., stwierdzili również, tak jak poprzedni biegli, że wnioskodawczyni jest osobą zdolną do pracy. Biegły laryngolog wskazał, iż wnioskodawczyni cierpi na niedosłuch typu odbiorczego ucha lewego i w uzasadnieniu podkreślił, iż jest to słuch jak najbardziej społecznie wydolny i nie ograniczał ani nie ogranicza nadal po 30 kwietnia sprawności organizmu badanej w żadnym stopniu do dalszej pracy. Natomiast biegły psychiatra rozpoznał u wymienionej, tak jak poprzedni, zaburzenia depresyjno-lękowe miernie wyrażone i w uzasadnieniu jednoznacznie stwierdził, że te zaburzenia nerwicowe o obrazie depresyjno-lękowymi są miernie wyrażone, mają charakter dolegliwości czynnościowych, odwracalnych, towarzyszy im pewna doza klimatu postawy roszczeniowej. Ostatecznie nie czynią one wymienionej niezdolnej do pracy po 30 kwietnia 2015 roku z przesłanek psychiatrycznych. Dowodem na to są opinie biegłych lekarzy - onkologa, karta 32, 33, okulisty i reumatologa, karta 18 i 19, psychiatry, karta 44, laryngologa, karta 92, 93 oraz psychiatry, karta 66, 70. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, że zgodnie z przepisem artykułu 61 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony stał się ponownie niezdolny do pracy. Tak więc jednym z warunków przyznania ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest taki stan zdrowia, który uzasadnia ocenę, że niezdolność ta nadal występuje i to w rozumieniu przepisu artykułu 12 cytowanej ustawy. Oznacza to, że nie każdy stan chorobowy warunkuje prawo do

renty, lecz tylko taki, który narusza sprawność organizmu w stopniu ograniczającym lub wykluczającym zdolność do wykonywania pracy zarobkowej. Decydujące znaczenie w niniejszej sprawie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie więc, czy ubezpieczona jest nadal niezdolna do pracy. Zważywszy, iż do rozstrzygnięcia tej kwestii potrzebna była wiedza specjalna, Sąd powołał biegłych lekarzy sądowych, specjalistów z zakresu chorób, które zgłaszała skarżąca oraz wskazanych w zaświadczeniach o jej stanie zdrowia. Biegli z zakresu okulistyki, onkologii, reumatologii, psychiatrii i laryngologii wskazali, że skarżąca jest osobą zdolną do pracy. Zdaniem Sądu opinie biegłych sądowych są jasne, logiczne, pełne, przekonujące i zasługują na uwzględnienie. Zostały sformułowane po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy oraz po zbadaniu ubezpieczonej. Biegli dokonali starannego rozpoznania, a wydane orzeczenia uzasadnili. Zważywszy na charakter stwierdzonych u badanej schorzeń, brak jest podstaw do kwestionowania zasadności opinii lekarzy. Zostały one bowiem opracowane przez specjalistów w zakresie zdiagnozowanych u odwołującej chorób, którzy posiadają odpowiednie przygotowanie i doświadczenie zawodowe. W ocenie Sądu opinie te nie nasuwają wątpliwości, co do swojej wiarygodności. Sąd nie uwzględnił wniosku pełnomocnika skarżącej o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii lekarza biegłego onkologa. Zdaniem Sądu, po pierwsze, pełnomocnik nie złożył żadnych merytorycznych zastrzeżeń do opinii onkologa. Opinia onkologa, zdaniem Sądu, jest jasna i jednoznaczna. Skarżąca nie podważyła wniosków wynikających z opinii. Nie ma podstaw ku temu, aby Sąd powoływał kolejnego biegłego tylko dlatego, że strona jest niezadowolona z treści opinii biegłego. A ponieważ brak jest podstaw, aby tę opinię biegłego onkologa podważać, dlatego też Sąd wniosek o dopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego onkologa oddalił. Szczególnie, że na poprzedniej rozprawie, co ma wpływ również i na sprawność postępowania i pewną ekonomikę procesową, pełnomocnik skarżącej podważał jedynie kwes..., składał zastrzeżenia do opinii biegłego psychiatry i wskazywał na schorzenia laryngologiczne, których w ogóle Sąd wcześniej nie badał. Stąd decyzja Sądu na poprzedniej rozprawie była taka, iż dopuszcza on dowód z opinii psychiatry i laryngologa. W świetle powyższego, zdaniem Sądu, wnioskodawczyni nie spełnia przesłanek koniecznych do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zakreślonych przepisem artykułu 61. Nie znajdując zatem podstaw do uznania odwołania za zasadne, Sąd w oparciu o przepis artykułu 477 paragraf 1 kpc oddalił odwołanie.